ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 9ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2582
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
28
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
1959
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

ΩΜΙΛΗΣΕ ΧΘΕΣ Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Ἡ φυσιολογική θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ΝΑΤΟ

Η ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 6ην μ. μ. χθὲς ἤρχισεν ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς καὶ συνεχίσθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν ἐτέθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Βενιζέλος καὶ διάφοροι βουλευταὶ ζητοῦν ὅπως μὴ διεξαχθῇ συζήτησις αὔριον Κυριακήν, ἀλλὰ ὁ κ. Καραμανλῆς ἐπιμένει, ὅτι ἡ συμφωνία πρέπει νὰ τηρηθῇ, ἤτοι νὰ διεξαχθῇ συνεδρίασις καὶ αὔριον.

Ἀκολούθως τὸν λόγον λαμβάνει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ Φιλελευθέρου Κόμματος κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν εἶπεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς λόγῳ τῆς ἀπειλῆς τοῦ κομμουνισμοῦ εὑρίσκει τὴν θέσιν της εἰς τὴν ἀτλαντικὴν συμμαχίαν εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχει ὡς σύμμαχος καὶ ὄχι ὡς σύραγός, ἐνῶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν καὶ μορφωτικὸν τομέα δύνατκι νὰ ἀναπτύσῃ πρωτοβουλίαν ἀναλόγως πρὸς τὰ συμφέροντά της.

«Τὰ θέματα ἀσφαλείας— ἐτόνισε—δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπίζωνται μεμονωμένως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, διότι εἶναι θέματα συλλογικά. Ἤκουσα νὰ λέγεται ὅτι πρέπει νὰ χαράξωμεν ἰδικήν μας ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Ἀλλὰ ποίαν; Νὰ φύγωμεν ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ; Ἢ νὰ μείνωμεν καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀκολουθοῦμεν ἰδίαν πολιτικήν; Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ ἐλέγετο πλέον πολιτική, ἀλλὰ βαβυλωνία. Ἤκουσα ἐπίσης νὰ λέγεται ὅτι πρέπει νὰ γίνωμεν σύραγοι εἰς τὰς συμμαχίας μας. Ἀλλὰ οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν νὰ προβαίνῃ εἰς τοιαύτην πρότασιν. Ἄλλοι εἶπον ἡ πολιτικὴ τοῦ προέδρου Τίτο εἶναι ἀξιόλογος μεταξὺ τῶν δύο συνασπισμῶν. Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ τοῦ Τίτο εἶναι πολιτικὴ ἀνάγκης, καὶ καθόλου ἀξιόλογος.

Ἡ Γιουγκοσλαβία ἔχει ἐθνικὸν κομμουνισμόν, ἐνῶ ἡ Ρωσσία ἔχει διεθνιστικόν. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι κομμουνιστικὴ δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Δύσιν καὶ ἂν ἐπήγαινε πρὸς τὴν Μόσχαν θὰ ἐγίνετο δορυφόρος της. Καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς κινεῖται εἰς τὸ κενόν. Κατὰ συνέπειαν ἡ πολιτικὴ τῆς Γιουγκοσλαβίας δὲν εἶναι πολιτικὴ πρὸς μίμησιν, ἀλλὰ πολιτικὴ πρὸς ἀποφυγήν. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν καὶ τὰς πρωτοβουλίας της δσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, θὰ πρέπει νὰ τὰς ἀναπτύσσῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς συμμαχικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει. Φυσικὰ διὰ τὴν οἰκονομικήν της πολιτικὴν δύναται καὶ πρέπει νὰ ἀναπτύσσῃ πρωτοβουλίας καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν συμμαχιῶν της».

Ἀναφερόμενος ἀκολούθως ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὸ θέμα τῆς ἀπυραύλου ζώνης εἶπεν, ὅτι ὅταν τὸ πρῶτον ἐτέθη τὸ θέμα αὐτὸ διεφώνησε καὶ ἡ διαφωνία ἦτο καὶ διαιτικαστικὴ καὶ οὐσιαστική. Διαδικαστικὴ διότι ἐνῶ ὅταν ἡ πρότασις μετεφέρετο ὑπὸ τοῦ κ. Ἠλιοῦ, οὗτος ἦτο συνεπὴς πρὸς τὴν ὅλην πολιτικὴν τῆς παρατάξεώς του, χωρὶς ὅμως νὰ συμβαίνῃ τὸ αὐτὸ καὶ μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ἐπανέλαβον.

Ἡ διαφωνία μου ἦτο ἐπίσης καὶ οὐσιαστική, διότι τὸ θέμα τῶν βάσεων ταυτίζεται μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολεμικῆς τέχνης, ἡ ὁποία συνεχῶς ἐναλλάσσεται Ὅταν δὲ ἐπεδιώκετο ἡ ματαίωσις τῆς ἐγκαταστάσεως βάσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ Ρώσσου ἀντιπροέδρου κ. Μικογιὰν εἰς ἐκπρόσωπον τῆς ἀριστερᾶς, εἰς τὴν πρότασιν ἐκείνην ὑπῆρχε δόλος. Διότι τότε ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις κατεῖχε τὸ διηπειρωτικὸν βλῆμα, ἐνῶ ἡ Ἀμερικὴ εἶχε μόνον βλήματα μέσου βεληνεκοῦς. Καὶ ἂν τήν... εὐφυΐαν τῆς Ἑλλάδος συνεμερίζοντο καὶ αἱ ἄλλαι χῶραι τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. τότε τί θὰ συνέβαινεν;

Ἁπλούστατα δὲν θὰ ἐγκαθίσταντο βάσεις πυραύλων εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πληγῇ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἡ ὁποία θὰ ἀπέκτα ἀπόλυτον ὑπεροπλίαν ἔναντι τῆς Δύσεως. Αὐτὸς ἦτο ὁ δόλος τῆς προτάσεως καὶ δι' αὐτὸ διεφωνήσαμεν.

Ἐλέχθη, συνέχισεν ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποφευχθῇ ὁ κίνδυνος νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλὰς ὁλοκαύτωμα. Ὀρθόν. Ἀλλὰ ἡ διαφωνία μας μένει, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα ποὺ πρέπει νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς τοῦτο. Ἐλέχθη ἐπίσης, ὅτι μόνον μὲ ἰδικήν μας ἐξωτερικὴν πολιτικὴν θὰ προελαμβάνετο τὸ ὁλοκαύτωμα. Ἀπαντῶ, ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχε πλήρης ὀργάνωσις τῆς ἀμύνης, ἢ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἰσορροπία τοῦ τρόμου, ματαίως θὰ ἀνεζητοῦντο ἐγγυήσεις διὰ τὴν εἰρήνην. Μόνον ἡ ἑνότης καὶ ἡ πληρότης τοῦ ΝΑΤΟ ὡς ὑπόμνησις τοῦ ἀμοιβαίου κινδύνου εἶναι ἐγγύησις πραγματική. Οὐδεὶς ἄλλος ἐγγυᾶται τὴν εἰρήνην ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ τρόμου. Καὶ πρέπει νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ἂν ἡ Εὐρώπη ἀφωπλίζετο, τότε δὲν θὰ ὡδηγούγεθα εἰς τὰς ἀρξαμένας συνενοήσεις μεταξὺ τῶν μεγάλων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπανδρέου ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἀναπτύξῃ πρωτοβουλίαν ἀπόλυτον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις μὲ μόνον κριτήριον τὸ συμφέρον τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἂν καὶ θὰ πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ, ὅτι ἡ οἰκονομία τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν δὲν εἶναι ἐλευθέρα, ἀλλὰ διευθυνομένη καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι ἐνδεχόμενον αἱ οἰκονομικαὶ αὐταὶ σχέσεις νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς μέσον πολιτικοῦ ἐκβιασμοῦ.

Ἐξ ἄλλου θὰ πρέπει νὰ μὴ ὑποκαταστήσωμεν τὰς παλαιὰς ἀγορὰς μὲ τὰς νέας, ἀλλὰ αὐτὰς νὰ τὰς προσθέσωμεν εἰς τὰς ὑπαρχούσας διότι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐξαγάγῃ τὰ προϊόντα της. Καὶ πρὸς τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν τὰς ἀγορὰς αὐτὰς καὶ ὄχι νὰ ἀναμένωμεν προτάσεις.

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπανδρέου εἶπεν ὅτι εἰς τὸν μορφωτικὸν τομέα ὑπάρχει ἀνισότης. Διότι, ἐνῶ ὅταν οἱ ἰδικοί μας πηγαίνουν εἰς τὴν Ρωσσίαν δὲν ἔχουν ἐλευθερίαν ...ἄρθρων, ὅταν οἱ ἰδικοί των ἔρχωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχουν ἐλευθερίαν κινήσεων, ἀλλὰ ὅταν ἐπιστρέψουν δὲν ἔχουν ἐλευθερίαν ἄρθρων. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο. Ὑπάρχει ἐδῶ τὸ ὑποκατάστημά των, τὸ ὁποῖον φροντίζει νὰ τοὺς διαφωτίζῃ, ἐνῶ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐκεῖ ὑποκατάστημα.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως ὁ κ. Παπανδρέου εἶπεν, ὅτι εἶναι βέβαιος ὅτι ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ περισσότερον ὁ ἑλληνικός, ὁ ὁποῖος ἔχει βαρύτατα δοκιμασθῆ ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ ἐξομολογηθῶ, ὄχι ὡς πολιτικός, ἀλλὰ ὡς ἁπλοῦς πολίτης ὅτι ἔχω δοκιμάσει πικρίαν διότι ἡ ἡγεσία τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἡγέτας τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως νὰ παρουσιάζωνται ὡς σημαιοφόροι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ σημαία ὅμως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης εἶναι ἰδική μας, καὶ ἀποτελεῖ σφάλμα τῆς ἰδικῆς μας ἡγεσίας ὅτι δὲν ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς ἱστορίας καὶ ἐνώπιον τῶν λαῶν μὲ τὴν ἰδικήν της πρωτοβουλίαν εἰς τὰ θέματα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης.

Συνεχίζων ὁ κ. Παπανδρέου ἀνεφέρθη εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, εἶπεν, δὲ ὅτι δὲν ἀποδίδουν πλήρως τὴν πραγματικότητα τὰ δοθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως στοιχεῖα. Ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος, ἐτόνισεν, ἤρχισεν ἐνωρίτερον ἀπὸ δσον ἀνέφερεν ἡ κυβέρνησις καὶ ἔκτοτε ὁ ρυθμός της βαίνει μειούμενος.

Τέλος εἶπεν, ὅτι ἡ θέσις τῶν ἀγροτῶν εἶναι δυσχερὴς καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς αὔξησιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, διότι ἡ ἀγροτικὴ τάξις ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τοῦ ἔθνους.

Ο κ. ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΘΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΚΕΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τηλεγραφήματα ἐκ Λευκωσίας ἀναφέρουν, ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ΑΚΕΛ τῆς Κύπρου ἀνεκοίνωσε χθὲς ἐπισήμως, ὅτι ἡ ἀριστερὰ παράταξις τῆς νήσου θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ νεοϊδρυθέντος κόμματος τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Κληρίδη, διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ὡς γνωστὸν αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου θὰ διεξαχθοῦν εἰς ὁλόκληρον τὴν Κύπρον τὴν 13ην Δεκεμβρίου.

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑ ΕΛΘΗ ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΜΕ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟΝ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ὑφυπουργὸν Ἐμπορίου κ. Κ. Χρυσανθόπουλον, θ' ἀφιχθῇ μὲ ἐλικόπτερον τὴν 9ην πρωϊνὴν τῆς Δευτέρας, διὰ τὴν λιτανείαν τοῦ πολιούχου μας. Ὁ κ. Κανελλόπουλος μετὰ τοῦ κ. Χρυσανθοπούλου θ' ἀναχωρήσουν μὲ τὸ αὐτὸ μέσον εἰς Ἀθήνας μετὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα.

Ἡ προσγείωσις τοῦ ἐλικοπτέρου θὰ γίνῃ εἰς χῶρον ἐγγὺς τῆς πόλεως.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ἡ παρὰ τοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλου γενομένη εἰς τὴν Βουλὴν ὑπογράμμισις τῆς ἀνάγκης ὅπως ὑπάρξῃ ἕνα ἐκλογικὸν σύστημα τῆς ἀποδοχῆς ὅλων τῶν κομμάτων («τίμιον», τὸ ἀπεκάλεσε) διὰ τὴν ἐπακριβῆ ἔκφρασιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν συγκρότησιν ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως, ἐπαναφέρει εἰς ἐπικαιρότητα παλαιότεραν δήλωσιν τοῦ κ. Παπανδρέου ὅπως διὰ συνταγματικῆς διατάξεως καθορισθῇ ὅτι μεταρρύθμισις τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ εἰμὴ διὰ τὴν μεθεπομένην κλῆσιν τοῦ λαοῦ εἰς τὰς κάλπας, οὐδέποτε δὲ διὰ τὴν ἐπομένην. Ἔτσι θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ ἀνιδιοτέλεια τῶν κομμάτων εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ συστήματος καὶ δὲν θὰ ἤθελε κανεὶς νὰ ἔχῃ σύστημα «ἐπὶ παραγγελίᾳ καὶ μέτρῳ». Κάποτε θὰ πρέπει ὁ πολιτικὸς κόσμος, διὰ τὸ γενικώτερον συμφέρον, νὰ συμφωνήσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλου περὶ μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν εἰς 200 ἐγένετο μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ μέτρου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραμερισθοῦν τὰ μικρὰ κόμματα καὶ νὰ μείνουν μόνον τρεῖς παρατάξεις: δεξιά, ἀριστερὰ καὶ κέντρον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς μόνον τέσσαρες συνδυασμοὶ ἐτέθησαν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ (ΕΡΕ, ΕΔΑ, Φιλελεύθεροι καὶ ΠΑΔΕ), μολοντοῦτο τὴν ἑπομένην τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας παρουσιάσθησαν... δεκατέσσαρα κόμματα. Τὸ πρόβλημα τῆς πληθώρας τῶν κομμάτων ἴσως ἀντεμετωπίζετο μὲ τὴν δυνατότητα τῆς συνυπάρξεως καὶ συνεργασίας διαφόρων συγγενῶν τάσεων εἰς τὰ πλαίσια ἑνὸς κόμματος. Ἀλλὰ εἶναι καὶ οἱ ἀρχηγοί, ποὺ θέλουν ὁ καθένας τὸ δικό του... Πάντως, ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν θὰ ἦτο ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων ὠφέλιμος. Ποῖος, ὅμως, νὰ τὴν ψηφίσῃ;

ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

Δὲν παρῆλθον δύο 24ωρα ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Λέμη εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ἐπῆλθεν ἀπόλυτος ἐπιβεβαίωσις τῆς βασιμότητος τῶν ὅσων εἶπε σχετικῶς μὲ τὰ δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα συμβαίνουν καὶ εἰς μεγάλας πόλεις προηγμένων χωρῶν. Καθὼς ἀνηγγέλθη ἐκ Ρώμης, εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀπουλίας καὶ Καλαβρίας, συνεπείᾳ πλημμυρῶν ἐπνίγησαν 11 ἄτομα καὶ ἐτραυματίσθησαν ἀναρίθμητα. Φυσικὰ δέ, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτῶν τῶν θεομηνιῶν, κανεὶς δὲν ἐστράφη δι' εὐθύνας εἰς τοὺς Ἰταλοὺς δημάρχους...

ΠΕΡΙ ΞΕΝΩΝ

Ἀρμοδίως ἀπηγορεύθη ἡ παρουσία ξένων ἀντιπροσώπων εἰς τὸ συνέδριον τῆς ΕΔΑ. Μὲ τὸ στανιὸ θέλουν οἱ σοφοὶ ἀριστόδιοι νὰ τὸ κάμουν ἐθνικόν, ἀφοῦ εἶναι διεθνικόν...

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου, τῆς Κυρίας Ὠνάση:

«Δὲν μ' ἐνδιαφέρουν τὰ πλούτη τοῦ Ὠνάση» (ἐκτὸς ἀπὸ τόν... μισὸν στόλον του)...

ΛΟΓΟΣ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

«Νὰ μὴ ἀγνοῶμεν τὴν ὕφεσιν»

ΕΙΝΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ

Ἀκολούθως ὁ κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας κ. Ἀδαμόπουλος ἀπήντησαν εἰς τὸν κ. Παπανδρέου ἀναφερθέντες εἰς τὴν ἀγροτικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως.

Μεθ' ὃ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπ. Μαρκεζίνης, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ ἐπέκρινε τὸν κ. Ἀβέρωφ διότι εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ἀνεφέρθη μόνον δι' ὀλίγων εἰς τὸ θέμα τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως, ἐνῷ ἀνεφέρθη διὰ μακρῶν εἰς τὴν ἐμμονὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ τὸ ΝΑΤΟ. Καὶ ὅμως, ἐτόνισεν, οὐδεὶς ἔθεσε θέμα Ἡνωμένων Ἐθνῶν, παραλλήλως δὲ εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἔχει ἐκδηλώσει τὴν προσήλωσίν της εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν.

Ἤδη ὅμως ἡ ὕφεσις εἶναι μία νέα νοοτροπία καὶ μία νέα πραγματικότης. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐζήσαμεν τὸν ψυχρὸν πόλεμον καὶ διήλθομεν στιγμὰς καθ' ἃς ἐδημιουργήθη κίνδυνος νὰ μεταταραπῇ ὁ ψυχρὸς πόλεμος εἰς θερμόν. Ἤδη δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ τις, ὅτι ἐνδεχομένῃ ὑποτροπὴ εἰς τὸν ψυχρὸν πόλεμον θὰ ἔφερε τὸν θερμὸν ἐγγύτερον.

Ποῖον ρόλον ὅμως πρέπει νὰ διαδραματίσῃ ἡ Ἑλλὰς ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἐξελίξεως; Ρόλον ἀναμονῆς, ἢ πρωτοβουλίας; Εἶναι φανερὸν ὅτι οὐδεὶς πλέον θέλει τὸν πόλεμον, διότι ἐνῶ ὑπῆρξαν νικηταὶ τοῦ πολέμου δὲν ὑπῆρξαν νικηταὶ τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μετ' αὐτῆς πολλὰ ἐδιδάχθησαν ὥστε νὰ εἶναι πλέον προσγειωμένοι. Δύο ἡττημέναι χῶραι ἀνωρθώθησαν οἰκονομικῶς ταχύτερον τῶν νικητῶν.

Μετὰ τὰ ὅσα ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὴν Κατοχὴν καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῶν ραδιοφώνων, παντοῦ κυριαρχεῖ τὸ συμφέρον. Πρέπει ὅμως νὰ φροντίσωμεν νὰ παύσουν οἱ ἐξοπλισμοί, διότι αὐτοὶ θὰ φέρουν τὴν οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀνεφέρθη εἰς τὸ ταξιδίόν του εἰς Μόσχαν καὶ εἶπεν, ὅτι ἐχαρακτήρισε τὰ ὅσα τοῦ εἶπεν ὁ κ. Κροῦστσεφ ὡς εἰλικρινῆ. Τοῦτο δὲ ὄχι διότι ὁ κ. Κροῦστσεφ εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ τὸν πείσῃ, ἀλλὰ διότι ἦτο φανερὸν ὅτι διὰ τὴν Ρωσσίαν ὁ πόλεμος δὲν ἦτο πλέον μέθοδος ἐπιβολῆς τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὸ νέον πεδίον τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τοῦ εἶχεν εἴπει ὁ κ. Κροῦστσεφ θὰ ἦτο ὁ οἰκονομικὸς τομεύς. «Χαίρω δέ, ἐτόνισεν, διότι κάτι παρόμοιον ἐδήλωσεν προχθὲς καὶ ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Χέρτερ». Πολιτικὴ τοῦ Ντάλλες ὑπῆρξεν ἐν ἀρχῇ ἡ ἀποδέσμευσις τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν ἀλλὰ οὗτος εἶχεν ἐξομολογηθῆ προσφάτως εἰς τὸν κ. Μικογιάν, ὅτι εἶχεν ἀλλάξει ἀντιλήψεις.

Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς πλέον ὡς καὶ νέα κατάστασις εἶναι ἡ ἐπιδίωξις τῆς συνυπάρξεως. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ κ. Μικογιὰν ἀπήντησεν, ὅτι καὶ ἡ Ρωσσία δὲν πρόκειται νὰ κάμῃ πόλεμον διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὸν κομμουνισμόν.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΚΟΡΥΦΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΙΝΟΓΚΡΑΝΤΩΦ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ ἐνταῦθα Ρῶσος πρεσβευτὴς κ. Βινογκραντὼφ ἐδήλωσε χθές, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἶναι πρόθυμος νὰ μετάσχῃ διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, εἰς οἱονδήτε χρόνον ἀκόμη δὲ καὶ πρὸ τῆς συναντήσεως τοῦ Ρώσσου πρωθυπουργοῦ κ. Κροῦστσεφ μετὰ τοῦ Γάλλου προέδρου στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ, ἡ ὁποία ἔχει ὁρισθῆ διὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον.

Εἰς παρατήρησιν δημοσιογράφων, ὅτι ἡ Ρωσία εἶναι χώρα Εὐρωπαϊκὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποκλείεται ὅτι θὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν μὲ τὴν Κίναν, ὁ κ. Βινογκράντωφ ἀπήντησεν, ὅτι ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις δὲν χωρίζει τὸν κόσμον εἰς φυλὰς καὶ δὲν προβλέπει καμμίαν σύγκρουσιν μετὰ τῆς Λαϊκῆς Κίνας.

Ἔχομεν, προσέθεσε, τὴν αὐτὴν ἰδεολογίαν μὲ τὴν Κίναν καὶ θὰ τὴν βοηθήσωμεν.

Ἀπαντῶν εἰς ἄλλην ἐρώτησιν ὁ κ. Βινογκράντωφ ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ Βερολίνου δύναται νὰ ἐπιλυθῇ εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῶν δύο γερμανικῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν σήμερον μίαν πραγματικότητα.

Εἰς ἐρώτησιν ἂν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ δεχθῇ νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς Γαλλίας ὡς ἀτομικῆς δυνάμεως μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς πρώτης γαλλικῆς ἀτομικῆς βόμβας ὁ κ. Βινογκράντωφ ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν ἐρώτησιν καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἶναι ἀντίθετος πρὸς οἱανδήποτε νέαν ἀτομικὴν δοκιμήν.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑ

Η ΝΕΑ ΒΟΥΛΗ

Στὴν ἔναρξι, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βασιλίσσης, βουλευταὶ μὲ μαλακὰ κολλάρα καὶ σακκάκια σπόρ. Ὁ Τσῶρτσιλ «βράχος ποὺ ἀνθίσταται». Ἡ «λίαν κεχαριτωμένη Ἀνασσα»...

ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ» κ. ΧΡ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ τῆς Ἀγγλίας ἀπαρτίζεται κατὰ τύπους ἀπὸ τρία χωριστὰ στοιχεῖα: Τὴν Βασίλισσα, τὴν Βουλὴ τῶν Λόρδων καὶ τὴν βουλὴ τῶν Κοινοτήτων. Καὶ γιὰ νὰ ἀσκηθῇ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία πρέπει καὶ τὰ τρία στοιχεῖα νὰ συνεργασθοῦν: Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων νὰ νομοθετήσῃ, ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων νὰ ἐγκρίνῃ (ἢ ἀπορρίπτει), ἡ Βασίλισσα νὰ ὑπογράψῃ.

Ὅλα αὐτὰ συντελοῦνται βάσει συνταγματικῶν ἐθίμων, διότι, καθὼς εἶναι γνωστό, δὲν ὑπάρχει γραφτὸ Σύνταγμα.

Ὑπῆρχε μιὰ ἀρχαία φεουδαρχικὴ παράδοσις, ποὺ ὑπεχρέωνε τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, ὁσάκις ἐπρόκειτο ν' ἀποφασισθῇ κάτι σοβαρό, νὰ συγκαλῇ τοὺς βαρώνους εἰς «βούλησιν ἀπὸ κοινοῦ», ἐξ οὗ καὶ ὁ τίτλος τοῦ Κοινοβουλίου. Ἀπὸ τὸν 13ον αἰῶνα οἱ βασιλεῖς ἐσυνήθιζαν, στὶς πιὸ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις, νὰ προσκαλοῦν καὶ ἀντιπροσώπους τῶν «κοινοτήτων» (ἱππότας ἐπάρχους καὶ πληρεξουσίους πόλεων) καὶ ἔτσι ἐσχηματίσθηκε τὸ ἔμβρυον τῆς κάτω Βουλῆς.

Μὲ τὸν καιρὸ καὶ τὶς ἐπαναστατικὲς ἐξελίξεις, ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων κατέκτησε τὸ δικαίωμα τῆς οὐσιαστικῆς διακυβερνήσεως. Ἡ δὲ Βουλὴ τῶν Λόρδων (ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς «κυανοαίμους», τοὺς κληρονομικὰ εὐγενεῖς καὶ τοὺς ἁπλῶς ἰσοβίους λόρδους, καθὼς καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας) περιωρίσθηκε σὲ δευτερεύοντα ρόλο. Ὅσο γιὰ τὴν Βασίλισσα, θεωρητικὰ εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς συνταγματικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ οὐσιαστικὰ ἕνα σύμβολο.

Ὅλα εἶναι «δικά της». Ἡ κυβέρνησις δὲν εἶναι τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τῆς βασιλίσσης. Καὶ οἱ ὑπουργοὶ δὲν εἶναι τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ τῆς βασιλίσσης κι' αὐτοί. Οὔ